

การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล

อาบีดะห์ คงสิห์^{1*} นิเลาะ แวอุเซ็ง²

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาแนวทาง การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนเอกชนจังหวัดสตูล

วิธีการศึกษา การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 189 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ครอบคลุม 6 องค์ประกอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA

ผลการศึกษา การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ขณะที่การเปรียบเทียบจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และขนาดสถานศึกษาไม่พบความแตกต่าง ส่วนการจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางองค์ประกอบ นอกจากนี้ แนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมควรพัฒนาในลักษณะบูรณาการด้านวิสัยทัศน์ร่วม ภาวะผู้นำร่วม การทำงานเป็นทีม และโครงสร้างสนับสนุน เพื่อเสริมความเข้มแข็งของ PLC อย่างยั่งยืน

การนำผลการวิจัยไปใช้ ใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยมุ่งส่งเสริมวิสัยทัศน์ร่วม การบริหารแบบมีส่วนร่วม และการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี

คำสำคัญ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, โรงเรียนเอกชน, จังหวัดสตูล

¹ คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย <https://orcid.org/0009-0006-6819-2549>

² คณะวิทยาการอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย <https://orcid.org/0000-0001-8258-6786>

*mareeyum.mt2@sesao.go.th

Implementation of Professional Learning Community in Islamic Private Schools under the Office of Private Education, Satun Province

Abeedah Khongsirea^{1*} Niloh Wae-useang²

Received: March 27, 2026.

Revised: April 25, 2026.

Accepted: April 27, 2026.

Abstract

Objective: The objectives of this study were: 1) to examine the implementation of Professional Learning Communities (PLCs) in Islamic private schools under the Office of Private Education, Satun Province; 2) to compare PLC implementation by gender, educational level, work experience, and school size; and 3) to explore appropriate guidelines for PLC implementation aligned with the context of private schools in Satun Province.

Methodology: This study employed a quantitative research design. The sample consisted of 189 teachers from the private Islamic schools in Satun Province. A questionnaire covering six PLC components was used as the research instrument. Data were analyzed using descriptive statistics (mean and standard deviation), t-tests, and one-way analysis of variance (ANOVA).

Research Findings: The results indicated that the overall level of PLC implementation in Islamic private schools in Satun Province was high, particularly in the area of professional learning and development. Comparisons by gender, educational level, and school size revealed no statistically significant differences, whereas differences based on work experience were statistically significant in certain components. Moreover, effective PLC implementation should be developed through an integrated approach emphasizing shared vision, shared leadership, teamwork, and supportive structures to strengthen PLC sustainability.

Contributions: The findings can be applied as practical guidelines for advancing PLCs in private schools by promoting shared vision, participatory management, and the exchange of best practices.

How to cite:

Khongsirea, A. Wae-useang, N. (2026). Implementation of professional learning community in Islamic private schools under the office of private education, Satun Province. *Journal of Islamic Studies Prince of Songkla University*, 17(1), e297441. <https://doi.org/10.14456/jois.2026.1>

Keywords: Professional Learning Community, Private Schools, Satun Province

¹ Faculty of Islamic Sciences, Prince of Songkla University, Thailand. <https://orcid.org/0009-0006-6819-2549>

² Faculty of Islamic Sciences, Prince of Songkla University, Thailand. <https://orcid.org/0000-0001-8258-6786>

*mareeyum.mt2@sesao.go.th

บทนำ

สังคมไทยร่วมสมัยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่รอบด้าน ทั้งวิกฤตเศรษฐกิจ และความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการปรับตัวสู่สังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบการสื่อสาร และกระแสโลกาภิวัตน์ ตลอดจนการเปลี่ยนผ่านจากสังคมเกษตรกรรมสู่สังคมเมืองและอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านรูปแบบการทำงาน การจัดการศึกษา และความสัมพันธ์ทางสังคม ทำให้การพัฒนาทักษะและสมรรถนะผู้เรียนกลายเป็นภารกิจสำคัญของระบบการจัดการศึกษา รวมถึงการวางแผนด้านการบริหารงานของสถานศึกษาในสังคมที่ดำเนินไปตามบริบทนี้ แนวทางการบริหารที่สอดคล้องกับพลวัตทางสังคมคือการส่งเสริมชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลังและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงบวก และขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนรู้ การยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุศักยภาพสูงสุดร่วมกันของทุกภาคส่วน (Charungkiatikul, 2018)

การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและแก้ปัญหาผู้เรียนร่วมกัน โดยเปิดพื้นที่ให้ครูในฐานะนักปฏิบัติได้ร่วมมือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และนวัตกรรมการเรียนรู้ ควบคู่กับการใช้ทฤษฎีทางการศึกษา แนวคิดดังกล่าวมุ่งการเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูการทำงานร่วมกันตามเป้าหมายที่วางไว้ การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และการพัฒนาครูโดยใช้แรงผลักดันภายในเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจริงในห้องเรียน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นของนักเรียนและประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมการสนทนาเชิงวิพากษ์ การวางแผน ปฏิบัติ สังเกต และสะท้อนผลอย่างเป็นระบบ เพื่อการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติสู่การยกระดับคุณภาพคนไทย (Panich, 2012; DuFour & Mattos, 2013; Office of the education council, 2021)

ในปัจจุบันแนวคิดการพัฒนาการศึกษาโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวคิดที่นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการศึกษาซึ่งได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในหลายประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา โรงเรียนจำนวนมากนำรูปแบบ PLC ตามกรอบแนวคิดของ DuFour และ Eaker มาใช้ทำให้ผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (Sackney et al., 2005) สำหรับประเทศไทย โรงเรียนที่ริเริ่มนำแนวคิด PLC มาใช้ในระยะเริ่มแรก ได้แก่ โรงเรียนบ่อแก้ววิทยา โรงเรียนเพลินพัฒนา และโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ซึ่งผลการนำรูปแบบ PLC มาใช้ในช่วงแรกได้รับการยอมรับในฐานะทางเลือกการจัดการศึกษาเชิงนวัตกรรม และการดำเนินงานตามแนวคิด PLC ถือว่าประสบความสำเร็จ โรงเรียนดังกล่าวจึงกลายเป็นต้นแบบในการพัฒนาครูผ่านการทำงานร่วมกัน อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับห้องเรียนและระดับสถานศึกษา (Dechdachachot et al., 2022)

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูลส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด เป็นโรงเรียนที่สอนทั้งวิชาสามัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ควบคู่กับหลักสูตรอิสลามศึกษา ใช้แนวทางของศาสนาอิสลามเป็นกรอบในการกำหนดนโยบาย ระเบียบ และการดำเนินงานทั้งหมดเพื่อให้บุคลากรและนักเรียนมีแนวทางที่ชัดเจน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นถือได้ว่ามีความสำคัญต่อเยาวชนที่นับถือศาสนาอิสลามในประเทศไทย เพราะเป็นระบบการเรียนการสอน

ที่มีทั้งวิชาตามหลักศาสนาอิสลามและวิชาสามัญ สอดคล้องกับ Saengwang et al. (2024) ที่กล่าวว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากโรงเรียนเอกชนทั่วไป โดยเน้นหลักสูตรบูรณาการที่ผสมผสานวิชาการสามัญตามกระทรวงศึกษาธิการเข้ากับหลักของศาสนาอิสลาม และผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามต้องบริหารและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของอิสลามที่มุ่งเน้นการขัดเกลาจิตใจตามหลักศาสนา อัตลักษณ์การแต่งกายที่เหมาะสม และการฝึกฝนวิถีมุสลิมควบคู่กับการเรียนรู้ยุคใหม่

สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ในฐานะที่กำกับดูแลโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสตูล ได้สนับสนุนให้ครูปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการสอน โดยสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลคาดหวังว่า PLC จะสามารถพัฒนาครูได้กับทุกโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก เนื่องจาก PLC เป็นกระบวนการที่นำเอาปัญหาจริงในห้องเรียนหรือบริบทเชิงพื้นที่มาแก้ไขแบบกัลยาณมิตร และใช้สุนทรียสนทนาเพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้และครูมีความสุขในการทำงาน (Office of private education Satun province, n.d.) และจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ พบว่า การใช้แนวคิด PLC ขับเคลื่อนการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเป็นแนวทางที่ทรงพลังในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยเปลี่ยนครูจากที่ทำงานโดดเดี่ยวให้เป็นทีมเวิร์คที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแก้ปัญหา ร่วมกัน ทำให้เกิดการพัฒนาคูณาการการศึกษาที่ยั่งยืน เนื่องจากครูแต่ละคนมีความสามารถและความถนัดที่ต่าง กัน ผู้บริหารจำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติของบุคลากรให้ถ่องแท้เพื่อให้สามารถพัฒนาบุคลากรได้ตามสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทางสังคมโลกและระบบการจัดการศึกษาแห่งชาติ โดยการพัฒนาบุคลากรควรเริ่มจากการประเมินความต้องการของบุคลากรและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน จากนั้นจึงเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม เช่น การอบรมภาคปฏิบัติ (On-the-job training) การปฐมนิเทศ การฝึกงาน (Internship) และการศึกษาดูงาน การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาเพื่อให้เข้าใจสภาพจริงของการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งจุดเด่น จุดด้อย และปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา รวมทั้งค้นหาความแตกต่างและปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในด้านเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และขนาดโรงเรียน เพื่อให้เห็นว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการดำเนินงาน PLC มากน้อยเพียงใด ทำให้สามารถวิเคราะห์เชิงลึกและนำไปใช้วางแผนพัฒนาได้ตรงจุด การศึกษาแนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะช่วยให้ทราบข้อเสนอแนะ แนวทาง หรือรูปแบบที่เหมาะสม เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันของครูในโรงเรียน จากเหตุผลดังกล่าวจึงนำมาสู่ความต้องการของผู้วิจัยที่จะศึกษาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล เพื่อช่วยให้เข้าใจสถานการณ์จริง วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และนำไปสู่การพัฒนาแนวทางที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ใน 6 องค์ประกอบได้แก่ วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และโครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ได้ใช้ประชากรที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ในปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 16 โรงเรียน จำนวน 371 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มของ Krejcie และ Morgan และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวแทนของประชากรอย่างเหมาะสม จากนั้นได้ใช้การสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนจำนวนครูในแต่ละชั้นภูมิ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 189 คน ซึ่งสามารถสะท้อนโครงสร้างของประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบสอบถามการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ วัตถุประสงค์และค่านิยมร่วม จำนวน 3 ข้อ การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ ชุมชนกัลยาณมิตร จำนวน 7 ข้อ การทำงานเป็นทีม จำนวน 4 ข้อ ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 ข้อ และโครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ทั้ง 6 องค์ประกอบ มีลักษณะเป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตอบ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน และเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบถ้วนจำนวน 189 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยทุกฉบับมีความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถามใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่มใช้การวิเคราะห์ค่าที (t-test) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มากกว่าสองกลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

3) แนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยจัดกลุ่มประเด็นและสังเคราะห์สาระสำคัญที่เชื่อมโยงกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 องค์ประกอบ

6. จริยธรรมในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ ไม่สามารถระบุตัวตนของผู้ให้ข้อมูล และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเพื่อใช้ประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น ทั้งนี้การดำเนินการวิจัยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยและสถานศึกษา

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาได้จัดเรียงตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานดังกล่าว ปรากฏผลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

องค์ประกอบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม			
1) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์	4.13	0.93	มาก
2) พันธกิจ ค่านิยม และเป้าหมายที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของโรงเรียน	4.26	0.81	มาก
3) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ยึดมั่นต่อค่านิยมที่สอดคล้องกับหลักการสากลและอิสลามเพื่อสังคมเป็นจุดหมายปลายทาง	4.23	0.85	มาก
เฉลี่ย	4.20	0.86	มาก
2. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ			

องค์ประกอบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1) ครูให้ความสำคัญกับการสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานวิจัยใหม่ ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.33	0.92	มาก
2) ครูส่งเสริม ช่วยเหลือกันในการค้นคว้าหาความรู้ ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และสร้างองค์ความรู้ใหม่	4.38	0.81	มาก
3) ครูแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคการบูรณาการหลักการอิสลามในการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์	4.51	0.78	มากที่สุด
4) ครูร่วมกันพัฒนา ปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ให้ดียิ่งขึ้น	4.47	0.74	มาก
5) ครูร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ร่วมกัน	4.36	0.88	มาก
6) ครูเรียนรู้ร่วมกันในการประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติงานความต้องการ ความสนใจร่วมกันในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.14	0.91	มาก
7) โรงเรียนมีกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	4.41	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.37	0.84	มาก
3. ชุมชนกัลยาณมิตร			
1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกัน ในการจัดการศึกษาแบบบูรณาการอิสลาม	4.34	0.81	มาก
2) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้แสดงออกถึงความเอื้ออาทร ห่วงใย พร้อมให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันทั้งในการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน	4.37	0.80	มาก
3) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมการสนับสนุนทางวิชาการอย่างกัลยาณมิตร	4.35	0.78	มาก
4) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้มีบรรยากาศของวัฒนธรรมแบบเปิดเผย ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น	4.56	0.66	มากที่สุด
5) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันสร้างวัฒนธรรมแห่งความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน	4.17	0.80	มาก
6) สมาชิกในชุมชนให้เกียรติและยอมรับในความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้อื่น	4.14	0.82	มาก
7) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้จัดกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิก	4.13	0.79	มาก
เฉลี่ย	4.30	0.78	มาก
4. การทำงานเป็นทีม			
1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ปรึกษา พี่เลี้ยง ผู้เชี่ยวชาญ ในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน	4.31	0.85	มาก
2) ครูจัดการเสวนาโดยนำประเด็นปัญหาจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการอิสลามมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และได้ข้อสรุปที่หลากหลาย	4.13	0.84	มาก
3) ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้ค่านิยมเชิงคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม	4.33	0.79	มาก
4) ครูและผู้บริหารทำงานเป็นทีม ร่วมกันรับผิดชอบภายใต้บรรทัดฐานที่ตกลงร่วมกัน	4.34	0.76	มาก
เฉลี่ย	4.28	0.81	มาก
5. ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ			
1) ผู้บริหารสนับสนุนและร่วมรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของครู	4.23	0.80	มาก
2) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาภาวะผู้นำโดยเปิดโอกาสให้ทำหน้าที่เป็นผู้นำร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.03	0.97	มาก

องค์ประกอบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3) ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างแรงบันดาลใจให้ครูขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ความสำเร็จ	4.19	0.93	มาก
4) ผู้บริหารเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกของครูในการเรียนรู้ผ่านชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.25	0.80	มาก
5) ผู้บริหารให้อำนาจ ความรับผิดชอบ และให้อิสระแก่ครูในการปฏิบัติงาน	4.37	0.89	มาก
เฉลี่ย	4.21	0.87	มาก
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ			
1) องค์การจัดปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพตามความจำเป็นและบริบทของชุมชน	4.18	0.77	มาก
2) องค์การส่งเสริมการกระจายอำนาจเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูกับผู้บริหาร	4.27	0.85	มาก
3) องค์การพัฒนาระบบสารสนเทศของชุมชนการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพ	4.33	0.82	มาก
4) องค์การสร้างพื้นที่อิสระสำหรับการสร้างสรรค์ของชุมชนการเรียนรู้ที่เน้นความคล่องตัวในการดำเนินงาน	4.30	0.77	มาก
เฉลี่ย	4.27	0.80	มาก
เฉลี่ยรวม	4.28	0.80	มาก

(ที่มา: Khongsirea, 2025)

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือองค์ประกอบด้านชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.78) ขณะที่องค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อย่างไรก็ตาม ยังคงอยู่ในระดับมากโดยรวม ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.46)

2. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และขนาดของสถานศึกษา ผลปรากฏดังตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	เพศ				t	p
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	4.16	0.82	4.24	0.89	1.248	.338
2. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.44	0.79	4.32	0.86	-.557	.607
3. ชุมชนกัลยาณมิตร	4.32	0.75	4.28	0.78	-.316	.763
4. การทำงานเป็นทีม	4.34	0.73	4.23	0.86	-2.590	.081
5. ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.20	0.82	4.22	0.89	.156	.883
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.24	0.78	4.29	0.81	.510	.645
รวม	4.28	0.78	4.26	0.85	.693	.514

(ที่มา: Khongsirea, 2025)

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามเพศโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าทุกองค์ประกอบ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลจำแนกตามระดับการศึกษา

องค์ประกอบการดำเนินงานชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับการศึกษา						F	p
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	4.13	0.84	4.22	0.86	4.15	0.95	.199	.888
2. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.22	0.89	4.38	0.83	4.30	0.90	.261	.771
3. ชุมชนกัลยาณมิตร	4.20	0.71	4.30	0.78	4.28	0.61	.105	.900
4. การทำงานเป็นทีม	4.25	0.73	4.28	0.85	4.21	0.67	.175	.924
5. ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.24	0.55	4.23	0.87	4.05	0.83	.546	.580
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.35	0.80	4.27	0.81	4.28	0.66	.049	.952
รวม	4.23	0.75	4.28	0.83	4.21	0.77	.238	.788

(ที่มา: Khongsirea, 2025)

จากตารางที่ 3 พบว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าทุกองค์ประกอบ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

องค์ประกอบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ประสบการณ์ในการทำงาน						F	p
	ต่ำกว่า 5 ปี		5-10 ปี		10 ปีขึ้นไป			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	4.30	0.89	4.05	0.88	4.23	0.84	2.727	.068
2. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.55	0.77	4.23	0.83	4.31	0.88	5.192	.006*
3. ชุมชนกัลยาณมิตร	4.39	0.76	4.15	0.74	4.41	0.76	5.439	.005*
4. การทำงานเป็นทีม	4.37	0.81	4.15	0.80	4.38	0.72	2.492	.085
5. ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.31	0.88	4.09	0.84	4.28	0.82	2.149	.119
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.39	0.79	4.19	0.74	4.20	0.87	2.714	.069
รวม	4.39	0.82	4.14	0.81	4.30	0.82	7.125	.001*

(ที่มา: Khongsirea, 2025)

จากตารางที่ 4 พบว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และองค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนองค์ประกอบที่ 1 วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม องค์ประกอบที่ 4 การทำงานเป็นทีม องค์ประกอบที่ 5 ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และองค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล

องค์ประกอบการดำเนินงาน ชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ผลการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	1. ควรตั้งอยู่บนวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมที่ชัดเจน 2. ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษามีบทบาทร่วมกันในการกำหนดทิศทาง การพัฒนาโรงเรียน ให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการ และการยึดถือแผนดังกล่าวเป็นกรอบในการปฏิบัติงาน 3. สร้างความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ
2. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	1. ควรดำเนินการผ่านการจัดตั้งกลุ่ม PLC ในระดับที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน 2. จัดให้มีพื้นที่และโอกาสสำหรับการรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง 3. เปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน
3. ชุมชนกัลยาณมิตร	1. บุคลากรในโรงเรียนควรมีบทบาทร่วมกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลในภาระงาน และการรักษาสีทธิประโยชน์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน 2. มีความพร้อมในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีส่วนส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง สร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ไว้วางใจกัน
4. การทำงานเป็นทีม	1. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในโรงเรียน 2. การจัดสรรช่วงเวลาให้ครูที่เลี้ยงหรือผู้เชี่ยวชาญสามารถติดตาม ให้คำแนะนำ และสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างใกล้ชิด
5. ภาวะผู้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	1. ภาวะผู้นำควรเป็นไปในลักษณะของการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน PLC ในโรงเรียน 2. สนับสนุนให้ครูได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดี และร่วมพัฒนาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ เพื่อสร้างพลังความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียน
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	1. ผู้บริหารควรจัดงบประมาณที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการสร้างหรือผลิตสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบการดำเนินงาน ชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ผลการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
	2. มีการพัฒนาแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อมัลติมีเดียทางการศึกษาอย่างเหมาะสม

(ที่มา: Khongsirea, 2025)

อภิปรายผล

การศึกษาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล อภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ระดับการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพได้รับการประเมินในระดับสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนให้คุณค่ากับโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพ และกระบวนการพัฒนาทักษะและความรู้ผ่านการลงมือทำ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในขณะเดียวกัน องค์ประกอบด้านชุมชนกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม และโครงสร้างสนับสนุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์สูง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล มีการจัดการเรียนการสอนสามัญควบคู่กับหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อบรรยากาศองค์กรและรูปแบบการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในมิติของความเป็นกัลยาณมิตรในบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่ได้เป็นเพียงความสัมพันธ์เชิงสังคมทั่วไป แต่มีรากฐานมาจากหลักคำสอนทางศาสนา เช่น การส่งเสริมความเมตตา (รอฮ์มะฮ์) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (อิห์ซาน) และความเป็นพี่น้องกันในความศรัทธา (อุคฮฺวะฮ์) หลักการเหล่านี้ทำให้ครู ผู้บริหาร นักเรียน และชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเกื้อกูลกันอย่างจริงจัง เกิดความไว้วางใจและความร่วมมือในการทำงานสูง เมื่อบุคลากรรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ก็จะมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในด้านการทำงานเป็นทีม และโครงสร้างสนับสนุน มีการสื่อสารที่เป็นบวกและเปิดกว้าง การเคารพความหลากหลาย การให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตัดสิน โดยมีผู้นำเป็นแบบอย่างที่ดีในการมอบอำนาจ หน้าที่ และให้การสนับสนุนทีมงาน สิ่งนี้สร้างพื้นที่ปลอดภัยทางจิตใจที่ทีมงานสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเต็มความสามารถ และการสนับสนุนซึ่งกันและกันภายในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaiwattanakun et al. (2022) ที่พบว่าการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสะท้อนว่ากระบวนการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้มักได้รับความสำคัญมากกว่ามิติด้านเชิงนโยบาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kongsin et al. (2024) ที่ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรอิสลามศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่ามีการประชุมแผนงานการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการจัดอบรมความรู้ด้านต่างๆ ให้กับครูผู้สอน โดยใช้แนวทางการดำเนินงานตามรูปแบบ PLC และโรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phetnawa (2020) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาจากแนวคิดภาวะผู้นำของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทาง การศึกษา วัฒนธรรมองค์กร และบรรยากาศขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญ จุดเด่นของการดำเนินงานตามแนวคิด

PLC ในบริบทโรงเรียนเอกชนเป็นผลจากการผสมผสานความคล่องตัวในการบริหารจัดการร่วมกันของครูและผู้บริหาร ทั้งในด้านการพัฒนาครู การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และปัจจัยสนับสนุนเชิงโครงสร้างอย่างต่อเนื่อง

2. การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานของศึกษา

2.1 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามเพศ ผลการศึกษาพบว่า ไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างด้านเพศไม่ได้ส่งผลต่อความเห็นของครูผู้สอน สามารถบ่งชี้ได้ว่ากระบวนการดำเนินงานดังกล่าวเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของครูทุกเพศอย่างเสมอภาคภายใต้บริบทของโรงเรียนเอกชนจังหวัดสตูล ผลการศึกษาดังกล่าวอาจสะท้อนได้ว่าการดำเนินงาน PLC ในบริบทของโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาอิสลาม มีลักษณะเป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยโรงเรียนมีการสื่อสารนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สนับสนุนบรรยากาศการทำงานร่วมกันเชิงกัลยาณมิตร และส่งเสริมการพัฒนาครูบนฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้ของนักเรียน ควบคู่กับการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ภายใต้บทบาทการนำของผู้บริหาร เป็นหัวใจหลักในการยกระดับคุณภาพการดำเนินงาน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaiyaphakdee & Vehachart (2018) ซึ่งพบว่าความคิดเห็นของครูต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาจำแนกตามเพศไม่มีความแตกต่างกัน สะท้อนว่าปัจจัยด้านเพศมิได้เป็นตัวแปรสำคัญต่อการดำเนินงานและการมีส่วนร่วมในกระบวนการ PLC หากสถานศึกษามีโครงสร้างและแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน ครูและบุคลากรทุกเพศสามารถปฏิบัติงานตามแนวทาง PLC ได้ไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างด้านคุณวุฒิการศึกษามีได้ส่งผลต่อระดับความเห็นของครูผู้สอน ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะการดำเนินงานที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูทุกระดับการศึกษาอย่างเสมอภาค ผลการศึกษาดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทของโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาอิสลามมุ่งเน้นโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมและการกระจายบทบาทตามความถนัดและศักยภาพของบุคลากรมากกว่าการยึดถือคุณวุฒิทางการศึกษาเป็นหลักในการมอบหมายงาน ส่งผลให้ครูทุกระดับการศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วางแผน ร่วมตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องกับแนวคิดของ Chookamnerd et al. (2014) ที่อธิบายว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตั้งอยู่บนฐานของการเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ และช่วยเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานแบบต่างคนต่างทำ มาเป็นการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู มากกว่าความแตกต่างด้านคุณวุฒิ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Khonta & Indusuta (2021) ซึ่งพบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้จึงตอบย้ว่า สร้างวัฒนธรรมความร่วมมือ การเรียนรู้

ร่วมกัน การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อความเข้มแข็งของ PLC มากกว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษา

2.3 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของครูผู้สอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในภาพรวม ทั้งนี้ การศึกษาข้อมูลเชิงลึกพบว่า มิติด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ รวมถึงมิติด้านชุมชนกัลยาณมิตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่องค์ประกอบอื่นไม่พบความแตกต่าง ผลการศึกษาค้นพบว่า ระยะเวลาประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นของครูผู้สอนในบางด้านของการดำเนินงาน PLC โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพและการสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการภายในโรงเรียน ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระยะเวลา ประสบการณ์ และบทบาทหน้าที่ในโรงเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ที่มากทำให้ครูออกแบบการสอนได้ดีขึ้น การกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบและความสำเร็จ ในกระบวนการ PLC ครูที่มีประสบการณ์สูงหรือได้รับบทบาทเป็นหัวหน้าฝ่ายงานมักมีโอกาสเข้าถึงการสนับสนุนทางวิชาชีพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่างๆ ได้มากกว่า ส่งผลให้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nanchaiwong (2021) ที่ได้ค้นพบว่า ระยะเวลา ประสบการณ์ บทบาทหน้าที่ในโรงเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากครูที่ได้เป็นหัวหน้าฝ่ายงานหรือเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมโครงการมีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกับครูที่มีหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว จึงส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Harris & Jones (2010) ที่กล่าวว่า PLC เป็นกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู โดยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกัน การสร้างกัลยาณมิตร และการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียนสู่การปฏิบัติจริง ผ่านการแบ่งปันความรู้ โดยอาศัยการพัฒนาขีดความสามารถทั้งในระดับบุคคล ทีมงาน และองค์กร และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tepsena (2021) ที่ค้นพบว่าประสบการณ์การทำงานมีผลต่อการรับรู้บทบาทด้านการเรียนรู้และชุมชนกัลยาณมิตร ขณะที่มิติด้านโครงสร้างสนับสนุนมีความคงที่ในทุกกลุ่มประสบการณ์ ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างด้านประสบการณ์การทำงานส่งผลต่อมิติการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและความสัมพันธ์เชิงวิชาชีพมากกว่ามิติด้านโครงสร้างและนโยบายขององค์กร

2.4 การเปรียบเทียบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในภาพรวม แสดงให้เห็นว่าขนาดของโรงเรียนมิได้ส่งผลต่อการดำเนินงาน PLC อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในเชิงองค์ประกอบ พบว่าด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่มิติอื่นไม่ปรากฏความแตกต่างเชิงสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้ชี้ให้เห็นว่า บริบทเชิงโครงสร้างของสถานศึกษาอาจมีผลต่อการกำหนดทิศทางและค่านิยมร่วมขององค์กร แม้จะไม่ส่งผลต่อกระบวนการดำเนินงานในภาพรวมก็ตาม โดยเฉพาะในองค์ประกอบด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และองค์ประกอบด้านชุมชนกัลยาณมิตร ข้อค้นพบดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นว่า การดำเนินงาน PLC ของโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาอิสลามมิได้ขึ้นอยู่กับขนาดของสถานศึกษา แต่อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น กระบวนการบริหารจัดการที่มุ่งสร้างความสอดคล้องระหว่างแผนปฏิบัติการ วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน โดยมีระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อนำผลการประเมินมา

ปรับปรุงการพัฒนาครู บุคลากร และผู้เรียน ให้มีคุณภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Naimon & Piatanom (2018) ซึ่งพบว่าการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงาน PLC ไม่แตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน โดยผลการวิจัยนี้บ่งชี้ได้ว่าปัจจัยสำคัญของการดำเนินงานขับเคลื่อน PLC อย่างมีคุณภาพ คือ การสนับสนุนและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกัน และการเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพมากกว่าข้อจำกัดด้านขนาดสถานศึกษาหรือทรัพยากรของสถานศึกษา

3. แนวทางการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล พบว่า ควรพัฒนาในลักษณะบูรณาการทั้งเชิงนโยบาย โครงสร้าง และวัฒนธรรมองค์กร โดยเริ่มจากการมีวิสัยทัศน์และค่านิยมที่เชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการของโรงเรียน เพื่อสร้างทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน มุ่งเน้นการรวมพลังของครู ผู้บริหาร และคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ขณะเดียวกันการดำเนินงานผ่านกระบวนการกลุ่ม PLC ควรผ่านการร่วมมือกันแก้ไขปัญหจากระดับชั้นเรียนสู่ระดับโรงเรียน สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เปิดใจรับฟัง มีความเป็นกัลยาณมิตร มีภาวะผู้นำร่วม ซึ่งในโรงเรียนเอกชนที่มีการสอนวิชาสามัญควบคู่หลักอิสลามศึกษา มักมีลักษณะของ การบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่สอดคล้องกับหลัก “ชูรอ” (การปรึกษาหารือร่วมกัน) ในศาสนาอิสลาม ผู้บริหารไม่ได้ทำหน้าที่เพียงสั่งการ แต่เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น และกำหนดทิศทางของโรงเรียน การมีส่วนร่วมนี้ช่วยให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ และความรับผิดชอบร่วมกัน ส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การขับเคลื่อน PLC จำเป็นต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม โดยผู้บริหารมีบทบาทในการสนับสนุนการดำเนินงาน และเปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างสนับสนุนที่เหมาะสม เช่น งบประมาณ ทรัพยากร และเทคโนโลยี เพื่อเสริมความยั่งยืนของการขับเคลื่อน PLC ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pranprai et al. (2023) และ Liangamnuai & Tonwimonrat (2024) ที่ชี้ว่าบรรยากาศ วัฒนธรรมองค์กร ภาวะผู้นำ และโครงสร้างสนับสนุน เป็นปัจจัยรากฐานสำคัญที่ส่งผลต่อความยั่งยืนและความเข้มแข็งของ PLC และยกระดับคุณภาพการเรียนรู้โดยการสร้างความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานในลักษณะบูรณาการด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ภาวะผู้นำร่วม และการทำงานเป็นทีม เพื่อเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภายในโรงเรียน และมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาอิสลามอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมที่ชัดเจน โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรทางการศึกษาและครูมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานตามแผนเพื่อสร้างทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกัน

1.2 การพัฒนาครูควรดำเนินการผ่านกระบวนการ PLC ที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเกตการสอน และการสะท้อนผลที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน

1.3 โรงเรียนควรเสริมสร้างบรรยากาศของชุมชนกัลยาณมิตรและการทำงานเป็นทีม โดยสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรแบบกัลยาณมิตร การแบ่งปันอำนาจหน้าที่อย่างเสมอภาค และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเชิงวิชาชีพ

1.4 ควรพัฒนาโครงสร้างสนับสนุนที่เอื้อต่อความยั่งยืนของ PLC เช่น การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน และมีการติดตามผลอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรส่งเสริมการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนเอกชนที่สอนศาสนาอิสลามควบคู่สามัญ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างครูทั้งสองฝ่าย

2.2 ควรพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูที่สอนอิสลามศึกษาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีตามหลักวิชาการของศาสนาอิสลาม

2.3 ผู้บริหารควรสนับสนุนการบูรณาการหลักการอิสลามในการพัฒนาวิชาชีพครู ควบคู่กับการพัฒนาทางวิชาการสายสามัญ

2.4 ควรพัฒนาโครงสร้างสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินงาน PLC ตามอัตลักษณ์ บริบท และวัฒนธรรมของโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาอิสลาม

เอกสารอ้างอิง

- Chaiwattanakun, P., Chantragatrawi, C., & Maneechote, T. (2022). Approaches for academic administration of private secondary school in Bangkok according to concept of professional learning community. *Journal of Palisueksabuddhaghosa Review*, 8(1), 166-178. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/Palisueksabuddhaghosa/article/view/257799/174010>
- Chaiyaphakdee, P. (2018). Educational Professional Learning Community According to the opinions of teachers under the Songkhla Primary Educational Service Area Office 1. In R. Vehachart (Ed.), *Walailak Procedia 2018* (pp. 1-14). Walailak University.
- Charungkiatikul, S. (2018, March 13). Learning skills in the 21st century (The Twenty-First Century Skills). TruePlookpanya. <https://www.trueplookpanya.com/education/content/66054>
- Chookamnerd, W., Sungtong, E., & Kerdtip, C. (2014). A model of professional learning communities of teachers toward 21st century learning of schools in Thailand. *Hatyai Journal*, 12(2), 123-134. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/HatyaiAcademicJournal/article/view/82548/65613>

- Dechdachachot, P., Chaisirithanya, K., & Chinatangkul, C. (2022). The development of academic administration strategies using professional learning community (PLC) of secondary schools under the secondary educational service area office 8. *Journal of Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University*, 19(84), 115-127. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/250462/171718>
- DuFour, R., & Mattos, M. (2013). How do principals really improve schools?. *Journal of Educational Leadership*, 70(7), 34-40. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1015452>
- Harris, A. & Jones, M. (2010). Professional learning communities and system improvement. *Journal of Improving Schools*, 13(2), 172-181. <https://eric.ed.gov/?id=EJ896362>
- Khonta, M. & Indusuta, K. (2021). School administration to a professional learning community of administrators according to the opinion of the secondary school teachers in Prachuap Khiri Khan province under the secondary educational service area office 10. *Journal of Educational Administration and Supervision, Mahasarakham University*, 12(1), 109-119. <https://so20.tci-thaijo.org/index.php/JAD/article/view/174/91>
- Kongsin, M., Suttasiri, S., Wangcham, & Boonmapi, T. (2024). The administration of Islamic study curriculum by school administrators under the offices of private education service area in Krabi province. *Journal of MCU Ubon Review*, 9(1), 1483-1492. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/272074/182889>
- Liangamnui, C. & Tonwimonrat, S. (2024). An approach for improving the professional learning community of Sriwichaiwitthaya school under the Nakhon Pathom secondary educational service area office. *Journal of Educational Administration, Silpakorn University*, 15(1), 17-30. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/269171/180875>
- Naimon, N. & Piatanom, P. (2018). The promotion of professional learning community performed by school administrators as perceived by government teachers under the office of Prachuap Khiri Khan primary educational service area 2. *Kasetsart University Annual Conference*, 57(3), 40-47. <https://annualconference.ku.ac.th/images/annual57/annual57eBookNo3.pdf>
- Nanchaiwong, S. (2021). Creating professional learning communities for enhancement academic achievement in Thoeng witthayakhom school under the secondary educational service area office 3. *Kasalongkham Research Journal Chiangrai Rajabhat University*, 15(1), 41-56. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/ksk/article/view/247476/171513>

Office of private education Satun province. (n.d.). *Private Islamic schools under the office of private education*. https://opes.go.th/?page_id=1275

Office of the education council. (2021). *naew taang gaan pát-tá-naa sà-mát-tà-ná pôo riian rá-dàp gaan sèuk-sǎa kân péun táan nai chúuang bpllian pàan sòo làk sòot táan sà-mát-tà-ná* [Guidelines for developing learner competencies at the basic education level during the transition to a competency-based curriculum]. 21 Century Co.
<https://searchlib.utcc.ac.th/library/ebook/315917.pdf>

Panich, V. (2012). *wí-tǎe sǎang gaan riian róo péuua sit nai sà-dtà-wát tǎe yǎe-síp-èt* [Ways to create learning for students in 21st Century]. Sodsri-saritwong foundation.
<http://thesis.swu.ac.th/swuebook/h407867.pdf>

Phetnawa, W. (2021). *Guidelines for developing a professional learning community in secondary schools in the Vibhavadi academic group, Bangkok* [Master's thesis, Silpakorn University]. Silpakorn University Institutional Repository. <https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/24530>

Pranprai, O., Amornkitpinyo, P. & Amornkitpinyo, T. (2023). Factors affecting the professional learning community in elementary schools of North Krungthong group in Bangkok. *Journal of Modern Learning Development*, 8(8), 12-13. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/261822/178725>

Sackney, L., Walker, K. & Mitchell, C. (2005). Building capacity for learning communities: Schools that work. *REICE - Revista Electrónica Iberoamericana sobre Calidad, Eficacia y Cambio en Educación*, 3(1), 9-16. <https://www.redalyc.org/pdf/551/55130104.pdf>

Saengwang, S., Ouppinjai, S. & Yawiraj, P. (2024). A model of administration for Islamic private schools: A case study of Attarkiah Islamiyah school. *Al-Hikmah Journal FTU*, 14(27), 199-230.
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/HIKMAH/article/view/272393/177993>

Tepsena, W., & Sabphaso, N. (2021). *A study of the administrator's roles in promoting the professional learning community management (PLC) of schools under the Department of Local Administration Mueang Chiang Rai District* [Master's thesis, University of Phayao]. DSpace at University of Phayao. <http://202.28.20.112/dspace/handle/123456789/500>

Conflict of Interest:

The authors declare no conflict of interest.